

Egyetemi doktori (PhD) értekezés tézisei

A dialektushasználat és a nyelvjárást alkalmazó irodalom aktuális tendenciái a német nyelvű Svájcban, különös tekintettel Oberwallisra

Szanyi Ildikó

Témavezető: Dr. Pabis Eszter

DEBRECENI EGYETEM

Irodalomtudományok Doktori Iskola

Debrecen, 2015.

I. A dolgozat tárgya és célkitűzései

Az értekezés a német nyelvű Svájcra jellemző dialektushasználat és a nyelvjárást alkalmazó svájci irodalom jelenlegi tendenciáit veszi szemügyre, valamint a dialektus használatának vizsgálatára vállalkozik Oberwallis mai költészetében. A német nyelvű Svájc nyelvi helyzetének sajátossága a nyelvhasználat kettősége – a diglosszia, azaz a hivatalos, írott német (*Hochdeutsch*) és a köznapi, beszélt svájci nyelvjárások (*Schwyzerdütsch*) egymás mellettsége. Ez a kettős nyelvhasználat az általánosan elterjedt felfogás szerint *mediális diglosszia*, hiszen a nyelvi variáció használata a kommunikáció médiumától (írásbeliség vagy szóbeliség) függ. (Fontos megjegyezni, hogy a *Schwyzerdütsch*, szemben a legtöbb nyelvjárással, nem szociolektus, használatát nem a nyelvhasználó társadalmi, gazdasági pozíciója határozza meg). Mint ismert, a svájci németek születésüktől fogva a saját dialektusukat (*Mundart*) beszélik, melyre anyanyelvükként tekintenek, míg az írás elsajátítása az első iskolai évtől sztenderd nyelven (*Hochdeutsch*) történik. Amikor a svájci német szerzők dialektusban írnak, egyrészt *saját* médiumot alkalmaznak (a dialektust, mint anyanyelvüket), másrészt viszont *idegen* médiumot használnak (a beszélt nyelv írásbeli rögzítését). Az írásban használt, nem elsődleges sztenderd német nyelvet ebben a kontextusban egyfelől az *idegenség* médiumának tekinthetjük, másfelől viszont a másodlagos szocializáció folyamán elsajátított, megszokott, *sajátság* közegének. A beszélt dialektus és az írott *Hochdeutsch* a *sajátság* pólusánál, az írásban rögzített nyelvjárás és a beszélt sztenderd német pedig az *idegenség* pólusánál helyezhető el: Michael Böhler szerint a svájci német irodalom a *sajátság* és az *idegenség* kulturális feszültségében helyezkedik el¹. Azonban az irodalom produkciójának és recepciójának megváltozott mediális feltételei miatt ez a kulturális feszültség néhány évtizede dinamikus változásokon ment keresztül, melyek érintik a diglosszia fogalmának a használatát, felülírják a *saját* és *idegen*, írásbeli és szóbeli nyelvhasználat kettősségének megszokott elválasztását, és mindez a tájnyelven beszélő irodalom kutatását is nagy kihívások elé állítja.

A dialektus írásbeli használata gyakran kerül viták középpontjába. A nyelvjárásban íródott szövegek értelmezése során számos nehézség is felmerülhet, mint például a megértés problémája, de a dialektus pontos nyelvi-földrajzi behatárolása, a szöveg irodalmi kánonban betöltött vitatott pozíciója és a nyelvjárást alkalmazó irodalom (*Mundartliteratur*) fogalmának

¹ Böhler, Michael (1985): *Deutsche Literatur im kulturellen Spannungsfeld von Eigenem und Fremdem in der Schweiz*. In: Wierlacher, Alois (Hrsg.): *Das Fremde und das Eigene. Protegomena zu einer interkulturellen Germanistik*. München: indiciu. S. 234-260.

alapvető ellentmondásossága is gyakran kritika tárgyát képezi. Másfelől viszont vitathatatlan relevanciával bír a tájnyelven íródott költészet a tudományos diskurzusban is, hiszen általában a regionális identitás-konstrukció egyik fontos közegének tekinthető. A német nyelvű Svájcban jelenleg különösen nagy népszerűségnek örvendenek az irodalmi dialektushasználat fellendülését jelentő úgynevezett Spoken-Word-események, régóta sikeresek a dialektusban íródott rapszövegek és a Slam Poetry-előadások is, s ez utóbbiak közkedveltségéhez nagyban hozzájárul az is, hogy az élő performance számára megfogalmazott szövegeket nagyrészt dialektusban adják elő. A német nyelvű Svájc könyvpiacára jellemző a tájnyelven beszélő hangoskönyvek jelenléte, de a nyomtatott tájnyelvi irodalom is népszerű: évről évre jelölnek dialektusban íródott regényeket is a Svájci Könyvdíjra. A mai nyelvjárást alkalmazó irodalom ugyanakkor természetesen teljesen más jellegű, mint a 20. század első felének a tájnyelvi irodalma: a „szellemi honvédelem” (*geistige Landesverteidigung*) korában a német nyelvű svájci tájnyelvi irodalom a nemzetiszocialista ideológiával és a haza védelmének gondolatával (*Heimatschutz*) függött össze, a dialektus irodalmi használata ekkor Svájc Németországtól való elhatárolódására és ezzel a svájci nemzeti identitás jelölésére szolgált. Az értekezés ezeknek a változási folyamatoknak a nyomon követésén túl a tájnyelvi irodalom aktuális formáinak és funkcióinak vizsgálatára vállalkozik az oberwallis-i költészet példáján, de tágabb kontextusban vizsgálom a medialitás és a nyelvhasználat összefüggéseinek alakulástörténetét is. Kérdésfeltevésem tárgya tehát a német nyelvű Svájc, a vizsgálat ezen belül a kétnyelvű Wallis kanton német nyelvű területének, Oberwallis-nak a lírájára korlátozódik és nagy mértékben támaszkodik empirikus kutatásokra is. Ezeket a felméréseket egyfelől országosan ismert, nyelvjárásban (is) alkotó írók, dialektust használó irodalmat megjelentető kiadók körében, másfelől az oberwallis-i régió iskoláiban végeztem, a nyelvjáráshasználatra és a tájnyelvi irodalomra vonatkozóan.

Az első fejezetben – német nyelvű Svájccal összefüggésben – a nyelvjárás és a sztenderd nyelv, az írásbeliség és a szóbeliség közötti kapcsolatot mutatom be a mediális diglosszia fogalmi kiindulópontjaira alapozva, mely a legújabb kutatási eredmények szerint egyre inkább kiegészül a *funkcionális* diglosszia fogalmával. Abból az ellentmondásos nyelvi helyzetből indulok ki, melyben a nyelvjárás, mint beszélt nyelv van jelen a mindennapi kommunikációban, azonban mint írott nyelv – úgyis, mint az irodalom írásbeli médiuma – csak ritkán kerül felhasználásra. A német nyelvű svájci irodalomnak a sajátosság és az idegenség kulturális feszültségében történő általános elhelyezkedésének bemutatása után a nyelvjárás kutatására irányuló ismert elméleti álláspontokat elemzek. Ide sorolhatóak az anyanyelvről, mint a közelség és az elsődleges szocializáció médiumáról, illetve a sztenderd

nyelvről, mint a távolság és az írásbeliség médiumáról alkotott vélemények. A svájci német nyelvjárások és az írott nyelv egymásmellettségének történelmi áttekintése után bemutatom a nyelvjáráskutatás aktuális koncepcióit. A jelenlegi nyelvi kultúra aktuális változó tendenciáira, valamint a szóbeli és írásbeli nyelvhasználat elhatárolásának problematikájára is kitérek.

A második fejezetben a nyelvjárásban íródott irodalom szerepét mutatom be a német svájci irodalomtörténet-írásban. A németnyelvű Svájc tájnyelvi irodalmának és legjelentősebb képviselőinek áttekintése után két politikai tájnyelvi vers példáján illusztrálom, hogy a nyelvjárás irodalmi használatának tendenciái folyamatosan dinamikus változásban vannak. Ezeknek a változásoknak a háttérében olyan történelmi-társadalmi jelenségek állnak, melyekre azok a szerzők is dialektushasználattal reagálnak, akik egyébként nem írnak nyelvjárásban. Már ebben a fejezetben is érintem azt a kérdést, hogy milyen értelemben tekinthetőek a svájci német nyelvjárásokat használó irodalmi szövegek a különböző kantonok kulturális és regionális identitásának konstrukciós közegének. Ezen kívül bemutatom a dialektushasználat aktuális tendenciáit a németnyelvű Svájc tájnyelvi irodalmában is. Általánosságban elmondható, hogy a nyelvjárásban írt kötetek ma kevésbé népszerűek, mint a már említett *Spoken-Word*-események, ez viszont nem csak kizárólag a dialektushasználattal, hanem az irodalom produkciójának és recepciójának megváltozott mediális feltételeivel is összefüggésben van. A tájnyelvi irodalom auditív és szóbeli megjelenési formái, mint a felolvasó estek, a *Poetry Slam*-műhelyek és hangoskönyvek manapság egyre népszerűbbek. Munkámnak ebben a részében a svájci német könyvkiadókkal, nyelvjárásban író szerzőkkel és *Slam Poetry* művészekkel készített interjúim eredményeit is kiértékelem.

A harmadik fejezetben Oberwallis tájnyelvi irodalmának leírására vállalkozom. Ehhez a következő, Wallis (vagy Oberwallis) irodalmát tárgyaló köteteket elemzem: *Das Oberwallis 1840 bis 1990. Politik, Wirtschaft, Kultur*², *Kultur- und Tourismusführer Wallis*³, *Der zweisprachige Kanton Wallis*⁴ és *Talwind. Oberwalliser Gegenwartsliteratur*⁵. Itt mutatom be továbbá Oberwallis történelmének azokat a releváns kulturális, gazdasági és nyelvi eseményeit, melyek a régió irodalmára is jelentős hatást gyakorolhattak. Ebben a fejezetben helyezem a vizsgálat kontextusába az Oberwallis diákjainak körében végzett kutatásaim eredményeit is.

² Grichting, Alois: *Das Oberwallis 1840 bis 1990. Politik, Wirtschaft, Kultur*. Visp: Mengis Druck und Verlag. 3. Auflage. 1994.

³ Morand, Marie Claude (Hrsg): *Reiseführer Wallis. Kultur- und Tourismusführer Wallis*. Sitten-Visp: Rotten Verlag, 2009.

⁴ Werlen, Iwar / Tunger, Verena / Frei, Ursula: *Der zweisprachige Kanton Wallis*. Visp: Rotten-Verlag. 2010.

⁵ Stünzi, Charles: *Talwind. Oberwalliser Gegenwartsliteratur*. Dozwil: Edition Signathur. 2006.

A negyedik fejezetben Oberwallis tájnyelvi irodalmának aktuális tendenciáit mutatom be reprezentatív szövegeken keresztül, kultúratudományi, részben szociolingvisztikai nézőpontból. A vizsgálandó szövegkorpuszt a líra műfajára korlátoztam. Dolgozatomban nem törekedtem a dialektusban íródott szövegek részletes nyelv- és irodalomtudományi elemzésére, hiszen a nyelvjárások sajátos nyelvtana, a csakis nyelvjárásban értelmes, eredeti szóalkotások, a tájnyelvi szövegek a külföldi germanista szemszögéből legfeljebb csak sztenderd német fordítások formájában lennének értelmezhetőek. Célom az Oberwallis jelenlegi költészetében fellelhető dialektushasználat legjellemzőbb formáinak és funkcióinak bemutatása, a tájnyelvi irodalom sajátos medialitása és a nyelv identitásképző funkciója közötti összefüggések feltárása, azaz a kulturális identitás és a nyelvhasználat viszonyát vizsgálom. A vizsgált szövegkorpusz nagyrészt két, nemrégiben megjelent dialektusban írt szöveget közlő antológiából áll, ezek a 2007-ben megjelent *igajanumenechligaluege. Poetische Schweizerreise in Mund-Arten* és a 2006-ban kiadott *Talwind. Oberwalliser Gegenwartsliteratur* című szövegek. Ezekon felül vizsgáltam Ludwig Imesch, Hannes Taugwalder, Georg Julen és Rolf Hermann különböző önálló köteteit, egyéni publikációit is.

II. A kutatás módszerei, a dolgozat felépítése

A dolgozat egy átfogó elméleti résszel kezdődik (I.), mely a nyelvjáráskutatás legfontosabb alaptételeit és koncepcióit és a munka elemzési kategóriáit mutatja be, valamint a nyelvjárás és az írott nyelv viszonyát tárgyalja összefüggésben a mediális fejlődéssel. A következő fejezetben (II.) a svájci német tájnyelvi irodalom történetének áttekintése után a jelenlegi svájci német tájnyelvi irodalom írásbeli és szóbeli megjelenési formáit (tájnyelvi antológiák illetve szerzői felolvasóestek és *Poetry-Slam*-műhelyek) tárgyalom. Az ezt követő fejezetben (III.) megkísérlem bemutatni Oberwallis tájnyelvi irodalmának színterét: itt tárgyalom Wallis tartomány dialektushasználatának sajátosságait (Oberwallis és Unterwallis erre vonatkozó különbségeit), Oberwallis irodalmának történetét, valamint a legfontosabb irodalmi intézményeit. Az utolsó fejezetben (IV.) Oberwallis jelenlegi tájnyelvi költészetéből merített reprezentatív példákon mutatom be a dialektushasználat aktuális formáit és funkcióit.

A dolgozat jelentős részét képezik a diglosszia fogalmának vagy a dialektust használó irodalomnak az általános elméleti áttekintése mellett azok a német nyelvű Svájcban, azon belül Oberwallisban végzett empirikus kutatásaim, amelyek a dialektus használatára illetve a nyelvjárást használó irodalom fogadtatására vonatkoznak. Hogy a tájnyelvi költészetnek a

svájci német irodalomban betöltött szerepét közelebbről szemléljem, interjúkat készítettem a németnyelvű Svájc könyvkiadóival és szerzőivel, Linard Bardill-lal, Romano Counz-cal, Erwin Messmerrel, Balts Nill-lel, Beat Sterchi-vel, Guy Krneta-val és Pedro Lenz-cel. A kutatás gyakorlati részét egészíti ki a németnyelvű Svájcban tevékenykedő *Slam Poetry* művészekkel végzett felmérés (II.5.2). Hogy az Oberwallisban élő fiatalok dialektushoz fűződő viszonyát vizsgáljam, felméréseket végeztem Brig (Oberwallis) két iskolájában (III.3.). 2009 és 2011 között több mint 500 kérdőívet osztottam szét és értékeltem a Kollegium Spiritus Sanctus és az Oberwalliser St. Ursula Mittelschule iskolákban.

III. A kutatás eredményei

A kutatás célja a dialektus-használat aktuális tendenciáinak bemutatása a megváltozott mediális feltételek kontextusában és ezen a változások hatásainak a feltárása a nyelvjárást alkalmazó irodalomra. Oberwallis tájnyelvi irodalmának jelenlegi helyzetéről még nem készült átfogó tanulmány. A jelenlegi vizsgálódás kiindulópontját az 1981-ben Gottfried Kolde által bevezetett szakkifejezés alkotja: a *mediális diglosszia*, azaz a nyelvjárás és az írott nyelv felosztása és elhatárolása az alkalmazásuk médiumai szerint. A beszélt nyelv nem jelzett variánsaként a tájnyelv, az írott nyelv nem jelzett variánsaként pedig a sztenderdnyelv minősült. A németnyelvű Svájc jelenlegi nyelvi helyzetének vizsgálata után megállapítható, hogy a két nyelvi variáns ilyen jellegű felosztása már nem teljesen tartható, hiszen mind az írásbeli, mind a szóbeli kommunikáció során egyre gyakrabban fordulnak elő kevert vagy átmeneti formák. Ennek okai a megváltozott mediális kontextusban és ennek a jelenlegi kommunikációs formákra történő kihatásában keresendők. A beszélt nyelvjárásnak és az írott sztenderd nyelvnek a mediális diglosszia koncepciója szerinti elválasztása (illetve a szigorú határvonás a szóbeliség és az írásbeliség között) a másodlagos szóbeliség (Ong) korában aligha tartható fenn. A *másodlagos szóbeliség* vagy *új írásbeliség* fogalmak az írásnak egy élő, a beszélt nyelvhez hasonló felhasználására vonatkoznak, mint ahogyan ezt például a németnyelvű Svájcban történő dialektus-használat is jellemzi. Az írásbeliségnek ezt a formáját az írásmódok, írásstílusok és a szövegfajták sokfélesége és sokszínűsége jellemzi. Korunkban a fiatal generáció körében a nyelvi variáció kiválasztása során már nem csak egyedül a médium a mértékadó, sokkal inkább a stílus, a szöveg típusa vagy a kommunikáció eszköze a döntő. Ezzel a beszélt nyelvjárás és az írott sztenderd nyelv már nem kizárólag a *saját*, valamint az írott nyelvjárás és a beszélt sztenderd nyelv nem pusztán az *idegen* médiumaként fogható fel. A mediális diglosszia klasszikus fogalma az írásbeli

dialektushasználat előbb tárgyalt tendenciáinak következtében a funkcionális diglosszia szakkifejezéssel bővítendő.

A második fejezetben németnyelvű Svájc tájnyelvi irodalmának történetét és legjelentősebb képviselőit mutatom be. Itt tárgyalom a német nyelvű Svájc tájnyelvi irodalmára jellemző dialektus-használat aktuális tendenciáit. Megvizsgálom a szóbeli performance eseményeket (*spoken-word*) valamint a jelenlegi svájci német nyelvjárást használó nyomtatott irodalmat is. A II.4.1. alfejezetben azon megkérdéseim eredményeit elemzem, melyeket a sztenderd nyelv mellett nyelvjárásban is publikáló svájci német könyvkiadók és szerzők körében végeztem. A vizsgálatból az a következtetés vonható le, hogy a tájnyelvi hangoskönyvek aránya mára jelentősen megemelkedett, ezzel párhuzamosan viszont a tájnyelvi líra nyomtatott köteteinek száma jelentősen csökkent. Ez a jelenség a mediális váltás következménye, amelyben háttérbe szorul a hagyományos nyomtatott médium. A másodlagos szóbeliség kontextusában az irodalmi nyelvjárás-használat jellemzően (de nem kizárólag) élő, szóbeli, a hangzóságra épül (bár látszólag paradox módon, szintén a mediális váltás következtében felerősödik a betűkkel rögzített nyelvjárás használata az elektronikus kommunikációban). Ebben az alfejezetben olvashatók a dialektusban is alkotó szerzőkkel készített interjúim eredményei. A szerzők válaszaiból az derül ki, hogy a nyomtatott tájnyelvi művek példányszáma egyre kevesebb, míg a szóbeli és vizuális termékek, mint a Poetry-klipek, hangoskönyvek vagy szerzői felolvasóestek száma egyre nő. A tájnyelvi irodalom jelenlegi helyzetéről készített elemzés középpontjában a *Spoken Word Poetry* áll, mely német nyelvű Svájcban is különleges népszerűségnek örvend. A svájci német nyelvjárást használó irodalom középpontjában jelenleg a beszélt nyelv, a színpadra tervezett szóbeli performance áll, ahol a szerzők a saját maguk által megfogalmazott szövegeket adják elő, ahol az előadásmód és a tartalom azonos hangsúlyt kap. A II.5.2. alfejezetben mutatom be a németnyelvű Svájcban tevékenykedő Slam Poetry művészek körében végzett megkérdésem eredményeit. Az elvégzett vizsgálat alapján megállapítható, hogy a megkérdezett slammerek dialektushasználatához vezető indíték és az első fejezetben leírt *diglosszia*-változás között párhuzam vonható. A nyelvjárás és a sztenderd nyelv közötti különbség a szerzők esetében is a medialitáson alapul, bár mindeközben az „anyanyelv” (a nyelvjárás, az érzések, a közelség autentikus nyelve) és a Hochdeutsch („apanyelv”) közötti kettőség számos megkérdezett szerzőnél továbbra is erőteljesnek bizonyul.

A harmadik fejezetben Oberwallis történelmét mutatom be, a vizsgálat szempontjából releváns történelmi eseményeket és ezek hatását a tartomány kultúrájára és irodalmára, valamint a mediális diglosszia helyzetét tárgyalom, főleg Unterwallis és Oberwallis ellentétes

dialektus-használati szokásainak szemszögéből. Ebben a fejezetben elemzem az Oberwallis fiatal korosztályának körében a dialektus-használati szokások és a tájnyelvi irodalom olvasási szokásainak vonatkozásában végzett megkérdezéseim eredményeit is. Az eredmények az általánosan elterjedt nyelvtudományi szemlélettel esnek egybe: a diákok túlnyomó többsége a nem hivatalos szóbeli és írásbeli kommunikációja során inkább a nyelvjárást használja. A vizsgálat igazolta, hogy németnyelvű Svájcban nem szokatlan a nyelvjárás használata SMS és e-mail írása során. Ezen eredmények ismeretében újra át kell gondolnunk Böhler definícióját a nyelvjárás írásbeli használatáról, mint az idegenség médiumáról. A Brigben vizsgált korosztály körében a dialektusban írt SMS-ek aránya 85 százaléknál, a dialektusban írt e-mail-ek aránya pedig 61 százaléknál is többet tesz ki. A beszélt nyelvhez közeli kommunikációs területekre jellemző dialektushasználat tendenciái is a mediális diglossia-fogalom érvényességének végét igazolják. Az SMS-ben és e-mailben történő kommunikáció során egyre többet alkalmazott nyelvjárás is a már említett funkcionális diglossia nézetét szolgál alapul.

A III.4. alfejezetben megkíséreltem az oberwallis-i régió irodalmát a svájci németnyelvű irodalom történetében elhelyezni. A negyedik fejezetben Oberwallis tájnyelvi irodalmának jelenlegi tendenciáit ábrázolom reprezentatív példákon keresztül. A vizsgált szövegtörzset a két említett antológiából (*igajanumenechligaluege. Poetische Schweizerreise in Mund-Arten* illetve *Talwind. Oberwalliser Gegenwartsliteratur*) áll, valamint Ludwig Imesch, Hannes Taugwalder, Georg Julen és Rolf Hermann önálló köteteiből.

A negyedik fejezetben Oberwallis tájnyelvi költészetéből kiválasztott példákon mutattam be az irodalmi dialektus-használat néhány formáját és funkcióját. Elemeztem az anyanyelvhez fűződő érzelmi kötődés hagyományát (Georg Julen: *Miini Müeterschprach*), a regionális identitás konstrukcióját a tájhoz kapcsolódó regionális költészetben (Ludwig Imesch és Hannes Taugwalder műveiben), a dialektushasználat társadalomkritikai dimenzióit (Imesch műveiben), valamint a nyelvvel történő kísérletezést (Rolf Hermann műveiben). A dialektus használatának tendenciái a történelmi-társadalmi tényezők és az adott kor mediális változásai szerint folyamatosan alakulnak. A dialektus-használat tendenciái a jelenlegi irodalomban igazodnak németnyelvű Svájc megváltozott diglossia-helyzetéhez és a másodlagos szóbeliség (Ong) valamint az új írásbeliség követelményeihez.

IV. Publikációk az értekezés témájában

DEBRECENI EGYETEM
EGYETEMI ÉS NEMZETI KÖNYVTÁR

Nyilvántartási szám: DEENK/185/2015.PL
Tárgy: PhD Publikációs Lista

Jelölt: Szanyi Ildikó
Neptun kód: HN9FUZ
Doktori Iskola: Irodalomtudományok Doktori Iskola

A PhD értekezés alapjául szolgáló közlemények

Nem tudományos folyóiratközlemények (1)

1. **Szanyi, I.:** Rezension: Ursula Fölmli (Hsg.) Igajanumenechligaluege. Poetische Schweizerreise in Mund-Arten.
Werkstatt. 5, 76-82, 2010. ISSN: 1585-3667.
(Ismertetett mű : Igajanumenechligaluege : Poetische Schweizerreise in Mund-Arten. 2007, 200 Seiten. ISBN: 9783857915208)

Idegen nyelvű konferencia közlemény(ek) (4)

2. **Szanyi, I.:** Zentral oder Partikular?: Geschriebene Mundart in der Zeit der modernen Technik.
Germanistik in der Schweiz. 2013 (10), 179-185, 2014. ISSN: 1664-2449.
3. **Szanyi, I.:** Neue Tendenzen in der Schweizer Mundartliteratur "Schweizer sein" in den 70er Jahren und heute.
In: Wechselwirkungen : Deutschsprachige Literatur und Kultur im regionalen und internationalen Kontext : Beiträge der internationalen Konferenz des Germanistischen Instituts der Universität Pécs vom 9. bis 11. September 2010. Hrsg.: von Zoltán Szendi, Praesens, Wien, 23-34, 2012.
4. **Szanyi, I.:** Ausbruch aus der Enge: Indizien für den Paradigmenwechsel in der Schweizer Literatur in Peter Stamms Blitzeis.
Publ. Univ. Miskolc., Sect. philos. 16 (3), 105-111, 2011. ISSN: 1219-5448.
5. **Szanyi, I.:** Fragen und Fakten zur Mundartliteratur im Oberwallis.
Publ. Univ. Miskolc., Sect. philos. 15 (3), 373-380, 2010. ISSN: 1219-5448.

Cím: 4032 Debrecen, Egyetem tér 1. ◊ Postacím: 4010 Debrecen, Pf. 39. ◊ Tel.: (52) 410-443
E-mail: publikaciok@lib.unideb.hu ◊ Honlap: www.lib.unideb.hu

Ismeretterjesztő, népszerűsítő cikk(ek) (1)

6. **Szanyi I.:** A német svájci tájnyelvi irodalom válságának és az identitást kifejező dialektushasználat virágzásának ellentmondása napjainkban.
Nagyerd. Alman. 2, 119-130, 2012. ISSN: 2062-3305.

További Közlemények

Idegen nyelvű konferencia közlemény(ek) (1)

7. **Szanyi, I.:** Das Walliserdeutsche als eine interkulturelle Kommunikationsart.
Publ. Univ. Miskolc., Sect. philos. 14 (3), 49-53, 2009. ISSN: 1219-5448.
8. **Szanyi, I.:** Schweizer(hoch)deutsch im Deutschunterricht in Ungarn.
Theorie Prax. Pädagog. 1 (2), 18-22, 2009. ISSN: 2061-425X.

A DEENK a Jelölt által az iDEa Tudóstérbe feltöltött adatok bibliográfiai és tudománymetriai ellenőrzését a tudományos adatbázisok és a Journal Citation Reports Impact Factor lista alapján elvégezte.

Debrecen, 2015.09.11.

